

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 4 fl. 50 cr.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar

pentru Septembrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 30 August st. v.

* În cercurile politice din Budapesta se vorbește din nou și cu multă stăruință despre hotărârea dlui Coloman Tisza de a se retrage.

Și nu mai încupe nici o îndoială, că dl Coloman Tisza a și încetat a mai fi omul cerut de situațiune.

Încă pe la începutul anului trecut, prin Februarie 1888, dl Coloman Tisza ajunsese într-o pozițiune falsă, și atunci credeau mulți, că în curând va trebui să se retragă.

Acest „în curând“ însă e o vorbă cu înțeles foarte nehotărât, și nici ați, după mai mult ca un an de zile, nu se poate dice, că n'aveau dreptate cei-ce atunci credeau în apropiata retragere a actualului cabinet ungar.

Căci privind lucrurile din punctul de vedere al formelor constituționale, pozițiunea dlui Coloman Tisza e pe cât se poate de tare. În parlament dispune de o majoritate sigură și bine disciplinată, ear' în țară nu întîmpină nici o rezistență mai amenințătoare. Chiar dacă ar fi deci adevărat, ceea-ce unui presupun, că nu se mai bucură în același grad ca mai înainte de încrederea Coroanei, sînt interese destul de mari, care cer, ca lipsa de încredere să nu se manifeste; am avut, în tot cazul, ocașiune de a ne convinge, că în zile grele, Coroana îl acopere pe dl C. Tisza cu autoritatea ei atât de covârșitoare în viața noastră publică.

Când deci lucrurile stau astfel, „în curând“ poate să însemneze și ani de zile.

Vorba e tocmai, că cu cât mai târziu se retrage dl Coloman Tisza, cu atât mai hotărîtoare îi va fi retragerea pentru desfășurarea vieții noastre publice.

Pentru-ca să se mențină în fruntea afacerilor, dl Coloman Tisza a recurs la o mulțime de mijloace primejdioase, a tolerat abuzul și neglijența, violentarea conștiințelor și corupțiunea, a sporit cheltuielile peste măsura cuvenită, a încurajat pe cei-ce lucrau spre a amăgi lumea cu iluziuni deșerte.

Toate aceste i-s-au iertat, fiindcă era frumos și mare scopul, pe care promitea a-l realiza.

Judecând fără de preocupățiune, nu numai pentru poporul maghiar, ci și pentru statul ungar și, prin urmare, și pentru monarhia habsburgică, ar fi mare lucru, dacă în țările coroanei ungare n'ar fi mai multe popoare, ci o singură națiune așa cum o visează cei mai mulți dintre concetățenii nostri maghiari. Această trebură se o recunoaștem și noi, care ne apărăm existența națională, când susținem caracterul poliglot al statului ungar și stăruim pentru accentuarea lui.

Bună însă și legitimă nu e în viața politică decât idea, care e totodată și realizabilă.

Și punctul de plecare al luptei noastre patriotice e sentimentul, că poporul maghiar nu e nici destul de mare, nici destul de cult, nici destul de superior, ca rasă, pentru-ca să poată impune vre-odată statului ungar caracterul național-maghiar, că îndeosebi noi Români, în ciuda tuturor opintirilor, totdeauna Români vom rămâne, mereu ne vom spori, potrivit cu firea noastră română ne vom desvolta și nici-odată nu vom înceta a stăruî să ni-se deosebiți în viața statului acestuia și de toate ocașiunile ne vom folosi, ca să ne asigurăm pozițiunea aceasta.

Și urma va dovedi, că tot astfel simte și partea cea cu deservire mare a concetățenilor nostri slavi ori germani. Stănd astfel lucrurile, ori-și-ce încercare de unificare națională nu consolidatează statul, ci mai virtos înăspresce încordările ivite între elementele ce îl constituiesc.

Oamenii de stat, care stau ați în fruntea afacerilor publice, și-au făcut iluziunea, că noi, cetățenii nemaghiari ai regatului ungar, nu avem în noi destulă trăinicie, pentru-ca să resistăm față cu lucrarea de unificare națională plănuită de dînșii și au promis, că în curând și fără de sguduiri sociale vor ajunge să suprimă ori-și-ce viață nemaghiară în țările ce se țin de coroana ungară.

De aceea multe li-s-au iertat și toate li-s-au trecut cu vederea.

Căci abuzul săvîrșit de oameni, care lucrau din răspuneri pentru înăbușirea aspirațiilor nemaghiare, era un fel de *malum necessarium*, neglijența luptătorilor pentru „idea de stat“, era un lucru scusabil, violentarea conștiințelor și corupțiunea se făceau mai ales în „interesul statului“, cheltuielile se sporiiau în interesul „națiunii“, și iluziunile deșerte erau „avînt patriotic“.

Și iertate ar și rămâne toate, dacă succesul ar justifica procederile.

Trec însă anii, trec și deceniile, ear' statul ungar rămîne tot ceea-ce a fost,

patria comună a mai multor popoare, care toate deopotrivă țin și-și păstrează și desvoalte individualitatea națională.

Actualul guvern, profitînd de situațiunea generală și răzimîndu-se pe puterea monarhiei și pe autoritatea Coroanei, a sciut să impună limba maghiară chiar și acolo, unde resoanele de stat ar cere, ca justițiabilii și administrații să nu o găsească, au sciut să elimineze elementele nemaghiare din parlament, dar' inimile concetățenilor sei nemaghiari nu și-le-au câștigat, suferitele nu le-au apropiat, ci mai virtos au învrăjbit pe aceia, care mîne ori poimîne vor trebui să lupte împreună pentru conservarea și mărirea patriei comune.

Tot ceea-ce au cerut li-s'a dat, dar' statul ungar ați nu e mai mult maghiar ca la 1863, când se făceau încercări mai înțelepte pentru o unificare prin bună înțelegere și dreaptă împărțire, prin înfrățire în cel mai bun înțeles al cuvîntului.

Din ziua, în care a început să străbată convingerea, că încercările de a prefăce statul ungar poliglot în unul național-maghiar sînt nu numai zadarnice, ci totodată și primejdioase, din ziua aceea a început și dl Coloman Tisza să cadă. Căci dacă este adevărat, că nu pot concetățenii nostri maghiari să ne suprimă, urmează că ei au să se împace cu noi, și dl Coloman Tisza nu e omul timpului, care trebuie să vină.

Care anume e omul acestui timp, — se va vedea.

Deocamdată scim numai, că cu cât mai târziu se va retrage domnul Coloman Tisza, cu atât mai cu anevoe se va pute constitui un guvern, care se razimă, ca cel actual, numai pe unul dintre elementele constitutive ale regatului ungar.

Sînt acum cîteva luni de zile, a eșit din destul la iveală, că concetățenii nostri maghiari și susținătorii ideii de stat maghiar nu sînt deloc mulțumiți cu rezultatele, pe care le-a obținut domnul Coloman Tisza. Cu atât mai puțin mulțumiți sîntem noi, cei-ce stăruim pentru accentuarea caracterului poliglot al statului. Regimul actual a produs o generală nemulțumire: dimpreună cu domnul Coloman Tisza, care a inaugurat acest regim, va trebui deci să cadă și idea conducătoare a regimului acestuia, va trebui să piară și iluziunea deșeartă, din cauza căreia a trebuit să ne sbuciumăm atîta timp.

Tocmai de aceea însă timpul pentru retragerea domnului Coloman Tisza nu ne pare încă sosit. Căci nu ar avea nici-un înțeles retragerea domnului

C. Tisza, dacă după el ar urma în fruntea afacerilor tot oameni preocupați de idea maghiarizării statului ungar. Și spiritele nu ne par din destul pregătite pentru constituirea unui guvern, care să razimă pe toate elementele constitutive ale statului ungar și vrea să consolideze statul acesta prin restabilirea bunei înțelegeri.

Trebuie deci să se mai întempele încă ceva, să se mai petreacă o schimbare în spiritul public, pentru-ca să credem, că dl C. Tisza în adevăr se va retrage.

Noi, care am așteptat timp de două decenii, putem să mai așteptăm și trei, și șese luni de zile, când tot mai mult trebuie să ne pîndim de convingerea, că nu mai e cu putință un guvern stabil, care face tot ceea-ce actualul guvern a făcut.

Consolidarea statului ungar e o cestiune de existență pentru poporul maghiar, și dacă acest popor are în el destulă trăinicie, oamenii, care-l conduc, trebuie să fi ajuns la convingerea, că așa, cum a voit domnul Coloman Tisza, consolidarea statului nu e cu putință, și că fără de noi se poate guverna, dar' nu se poate conserva patria comună.

Ear' celelalte urmează ele de ele.

Noi am așteptat și mai putem aștepta.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 30 August st. v.

Demisionarea dlui Tisza.

Domnul Tisza are de gând se demisioneze. Aceasta este cea mai nouă sciire, pe care a adus-o un ziar din capitala Ungariei și pe care foile maghiare opoziționale o comentează în fel de fel de chipuri. „Budapesti Hirlap“, care are onoarea, de a vesti lumii, că dl Tisza va pleca, spune, că demisionarea premierului unguresc are se urmeze încă înainte de desbaterile bugetare ale parlamentului maghiar, și anume ministerul va prezenta casei un budget, prin care se restabilește echilibrul, și aceasta pentru domnul Tisza, care pe timpul fusiorării a promis terii regularea finanelor, va fi un bun privilegiu, pentru de a se retrage cu unul, care și-a ținut cuvîntul.

Deoarece însă despre retragerea ministrului-președinte Tisza s'a vorbit mai de multe-ori și în special înainte de reconstruirea actualului cabinet, ziarul din cestiune merge de astădată mai departe și voce se sciie chiar, care va fi următorul dlui Tisza în portofoliul de ministru-președinte al Ungariei. După

informațiunile numitului ziar, acesta va fi contele Zichy, actualul comite-suprem din Pojon și se preține, că dl Tisza încă înainte de a pleca la Ostende ar fi oferit contelui Zichy formarea unui cabinet nou. Se mai vorbește și aceea, că cercurile dela Curte cunosc intenția dlui Tisza, o și aproabă și drept succesor al seu aduc deja în combinație pe ministrul de finance comun Beniamin Kallay.

Toate scirile aceste au încă lipsă de confirmare și ni-se pare, că bucuria foilor opoziționale e încă prea timpurie.

Visita Țarului în Berlin.

Precînd ziarului „Vossische Zeitung“ i-se împărtășește din Copenhaga, că acolo nu se mai vorbește nimic despre visita Țarului în Berlin, ziarului „Kreuzzeitung“ i-se scrie din Petersburg, că după-ce visita Țarului în Berlin, proiectată pe 23 August s'a fost amînat în urma amînării călătoriei Țarului din cauza îmbolnăvirii marelui principe Vladimir, au urmat nouă dispozițiuni pentru amînarea acelei visite. De aceea a mers Țarul mai nainte la Copenhaga și a pus în perspectivă întoarcerea visitei împăratului Wilhelm pe la sfîrșitul lunii Septembrie. Marele principe moștenitor însă pleacă deja Marți la manevrele din Hanovera. Drept simptom al raporturilor multumitoare dintre curtea germană și cea rusească, corespondentul din Petersburg al aceluiasi ziar înregistrează împregiurarea, că Țarul a însărcinat pe pictorul Bogolinnoff să pregătească pentru împăratul Wilhelm un portret întocmai ca portretul lui Salzmann.

Cestiunea papală.

Apelul pentru conferența catolicilor din Bavaria e subscris decătă 2622 persoane, între care 539 sînt preoți, ear' restul profesioniști și în special birtași și berari. Un pasagiu al acestui apel se ocupă și cu cestiunea română și dice:

„Obiectul consultărilor și al hotărîrilor conferenței nu vor fi numai afacerile bisericesci din Bavaria. Din toate părțile lumii catolice răsună tot mai tare vocile de plîngeri asupra situației strîmtoare și primejdite a sfîntului nostru pîrinte din Roma și vocea durerii și a indignățiunii cu privire la grelele ofense, ce trebuie se le îndure această sublimă persoană și cu ea dimpreună creștinătatea catolică din orașul etern; tot mai tare se ridică pretențiunea, ca sfîntului pîrinte să se redea moștenirea lumescă, care, înzestrată cu dreptul cel mai vechiu și legitim al lumii, nu

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Din lume.

Schită.

De Ioan Popovici.

(Urmare și a finei)

Ana se întoarce și aprinde lumina. La zarea luminii era și mai frumoasă, arăta mai înaltă și mai plină. Năframa neagră de pe cap legată sub bărbie, făcea, ca fața ei se pară și mai albă, ear' ochii negri, ca doi cărbuni în neaună, înotînd în lacrimi scilpiau plini de o dulceată amară, plini de milă și de bunăătate. Două sprincene negre și subțiri îi acoperiau. Un nas aproape grecesc se îngăna cu nise buze ca vișina răscoaptă și cum sufla în mîni și mișca din picioare ca să se încălzească, peptul i-se ridica și genele lungi, care îi făceau ochii atât de doritori se îmbinau, ear' la fiecare suflare i-se vedeau, prin buzele întredeschise, un sir de dinți mici, mărunti și albi. Era un chip de nevastă, pe care dacă o vezi odată, i-se umele sufletul de ea; și în fața ei, în privirea ei era atîta dulceată, atîta bunăătate și atîta farmec încât pe nesimțite, mereu i-se ivesc înaintea sufletului.

„La te uită la ea, eu deger și ea... du-te, — dar de ce n'ai făcut foc până acum? — Tu puturoas-o, dacă-i păcat să mai trăiesci“...

„Cum să-l fac, că n'am lemne... N'ai? — D'apoi eu să-ți fac... eu blăstîmat-o,

tu... Așteaptă, că-ți dau eu lemne“, — și se sculă de pe scaun furios...

Ghiță venia plîngînd dela moșu-seu. Mînuțele îi erau greblă și nu mai putea de frig la nas și la urechi, picioarele nu și-le mai simția, îi erau amorțite.

Pe uliță nu era nimeni ea și abia se vedea la doi pași, îl cuprinsese frica. Mai umblase el noaptea, când îl trimisese tată-seu după răchie și cu mamă-sa când se duceau se cheme pe tată-seu acasă, dar' nici-odată nu i-a fost așa de groază ca acum. Îi părea, că fuge cineva după el și tot își întorcea capul; i-se năzăria multe înaintea ochilor și înspăimîntat se opria în loc abia răsufliînd. Îi era frică să țipe și plîngea gemînd, făcîndu-și cruci și rugîndu-se la D-zeu toate rugăciunile, câte le-a învățat dela mamă-sa. Când fu pe ulița lor mai prinse ceva suflet și o porni mai repede. I-se părea, că aude larmă și țipete. Dar' aproape de casă nu mai auzi nimic, era tăcere. Se bucură vădînd, că prin fereastră străbate lumină. Dar' abia putu deschide ușa. Întrât în casă, se opri lîngă dulap. Vădu scaunele răsturnate; pe tată-seu uitîndu-se pe fereastră, pe mamă-sa plîngînd, cu fruntea spîngerată, pe un scaunel lîngă sobă și se spîria, îl cuprinsese o frică, care-i îngheța sufletul. Se uită la scaune, se uită la tată-seu, se uită la mamă-sa și par'că i-se punea un greu tot mai mare pe inimă și lacrimile îi picau în ochi.

Tată-seu se întoarce privindu-l mînios, ear' Ghiță se tot apropia de mamă-sa.

„Mă! Pe unde umblă? unde ai fost?“

„Eu... și Ghiță era să spună unde a fost, ce a făcut și ce i-a dîs moșu-seu, dar' înțelese semnul mamei sale și tăcu.“

„Tu unde ai fost până acum?“

„Eu... am fost la Niță lui Mondir, și Ghiță începuse să plîngă, căci scia, că dacă minte îi taie popa limba. Așa scia dela mamă-sa.“

Ana îl chemă lîngă ea, îl neteql pe cap și domolindu-și plînsul îi dîse să tacă.

„Dacă eu tac, numai de ce plîngi d-ta?“

„De ce-ți curge sînge din frunte? Eară...“

„Mama a lunecat de pe trepte și s'a lovit.“

„Și de aceea plîngi?“

„De aceea!“ Și se îneca sîrmana mamă cu plînsul stringînd pe Ghiță tot mai tare, ea cu patimă la peptu-i. Dar' Ghiță era cuminte, căci sîrăcia cumîntesce și înțelegea din mînia tatălui seu, din scaunele răsturnate, că mamă-sa par'că nu-i spune adevărul, par'că-i ascunde ceva.

„Tată! de ce plînge mama?“

Ear' tată-seu, Lae, omul perdut în beatură, tresări și se uită la copil.

Atîta jale, atîta durere, atîta ocară și muștrare era în cuvintele aceste, încât îi venia se plîngă, se cadă în genunchi înaintea Anei, să se roage de ea și să-i sîrute picioarele și urmele pe unde calcă.

Se vedea ticăloșit, grozav de ticăloșit și i-se făcea greață de viață, de lume și de sine și a mai privi în fața oamenilor, în fața Anei, în fața copilului seu. Cu ce ochi să se mai uite la el, cu ce mîni să-l mai iee în brațe, cu ce buze să-l mai sîrute și cu ce inimă să-l mai iubească?!

„Rachia, rachia m'a strîcat, rachia m'a perdut...“

Și într-o clipă îi trecu tot firul vieții pe dinaintea ochilor. Își aduse aminte de hîrnicia lui, de cîntecul ce o avuse precînd era fecior, de dragostea lui cu Ana, de înșurătoarea lor și de viața liniștită și fericită, pe care o duseră un an de zile. Și se vedea împrietinit cu toți stricații, punîndu-se cu ei în rînd la beutură și la cărți, prăpădind agoniseala muncii lui de dește ani de zile și zestre nevastă sale, și ticăloșindu-se din ce în ce mai tare.

Se vedea beat, întorcîndu-se acasă suzînd și de multe-ori bătînd pe Ana; o vedea cum plînge, cum suferă toate rămînîndu-i credincioasă și plină de iubire; neascultînd vorbele lumii și a tatălui ei, care îi dicea să-l lase. Ci se împotriva lumii, se împotriva tatălui ei, care de atunci nu mai voia să sciie de dînsa și se alipia mai tare de el, de sîrăcie și de durere.

O vedea lucrînd și noaptea pe bani, ea, fată cu zestre mare, din neam bogat și cu vață, răbdînd suferințele și bătăile lor și suferind foame și frig, ea și copilașul lor, și îi venia să se sugrume, să-și dea cu capul de

păreți, să-și stingă lumina vieții, ori să se ducă, să fugă într'un colț de lume și necunoscut, retras să-și ispășească peccatele. ...

„Doamne, unde am ajuns?! Unde m'ai lăsat să ajung... Rachia... m'a bucat... m'a perdut... Dar' să-mi sece buzele de voi mai lua un trop în gură... Să-mi sece... Uf... m'e înec...“

„Să vă duceți... să vă duceți acum din ochii mei, lăsați-mă singur, că m'e înădușesc...“

„Ano! Du-te afară ia și copilul și lasă-mă singur, lasă-mă cu gîndurile mele...“

„mi-e greu să vă ved...“

Ana se uită la el și se spîria, o clipă îl îmbrățișase cu dește ani, atîta îl muncise sufletul.

„Lae dragă, dar'...“

„Ești auzi, ascultă-mă, ești!“

Ana începuse să plîngă, se sculă de pe scaunel, se legă la cap, prinse pe Ghiță de mînă și eși încet afară. Ghiță nu dicea nimic, îi era foame, îi era frig, dar' par'că nu putea se vorbească, limba îi era grea, capul și trupul îi ardeau și-l durea în grumaz, par'că îl înțepa cineva cu ace, însă nu se văeta. Înțelegea, că la ei în casă nu era bine, și plîngea, plîngea sîracul, de par'că prin plîns ar fi voit se schimbe lucrurile.

Afară frigul se întîșese. Fulgii cădeau și mai deși, ear' vîntul șuera și mai înfiorător; vîjînd în sufla în fața de-i ustura pielea. Ana luă pe Ghiță în poale, îl strîngea și-l sîrutea ca să-l mai încălzească. Ghiță însă

poate lipsi pentru demnitatea și oficiul locoșiorului lui Christos, pentru libertatea și independența guvernului seu. Conferența catolicilor are se ofere catolicilor din Bavaria privilegiu, să dea și în această discuțiune expresiunea sentimentelor și pretențiunilor lor“.

Boulanger.

Cu pretențiunea sa de a fi pus înaintea unui tribunal de războiu, generalul Boulanger a trecut prin uși deschise. El va fi adevărat și altfel pus înaintea unui tribunal de războiu, după cum se vede din o notă oficială publicată în „Temps“. În această notă se declară adevărat, că guvernul nu va răspunde la scrisoarea lui Boulanger și că o sentință a tribunalului de stat numai decătră acesta însuși se poate cassa, admitând, că Boulanger s'ar supune însuși procedurii contradictorie. Urmărirea lui Boulanger se va face înaintea tribunalului de războiu, dacă Boulanger va fi singur acusat, ear' dacă vor fi și civili amestecați, aceea trebuie să se efectueze înaintea curții cu jurați.

Boulanger altfel nu se gândește să se reîntoarcă înainte de alegeri. El se teme, după-cum spune „Figaro“, de arestul militar din Rue du Chesche-Midi, de fortăreața Rochefort și de Calledonia-nouă. Numai după-ce va fi ales și 'i-se va fi întărit alegerea, voește să se reîntoarcă.

Dela universitatea săsescă.

Adunarea generală a universității săsesci s'a deschis altăieri în 9 l. c. st. n. în sala de ședințe a casei naționale săsesci decătră comitele-suprem, contele Andrei Bethlen, ca comite săsesc provisor.

În vorbirea sa de deschidere comitele a accentuat, că speră, că și în nou începutul ciclului de activitate, pentru care mai toți deputații au fost aleși, va putea lucra mână în mână cu deputații și a promis, că va sprigini activitatea autonomă a universității. Mai departe 'și-a exprimat speranța, că prin răscumpărarea regaliei averea universității se va spori și va face posibilă crearea de nou instituțiuni de cultură permanentă, precum și dotarea mai bine a celor existente.

S'a ales apoi o comisiune de trei în persoanele dlor Dr. Binder, Thalmann și S. Dörr pentru verificarea mandatelor, după care s'a închis prima ședință.

A doua ședință, ținută ieri în 10 l. c. n. a verificat deputații aleși pentru anul 1889, 1890 și 1891 conform propunerii comisiunii de verificare, fără nici o contestațiune. Cele 18 cercuri ale universității sunt reprezentate prin 18 deputați sași și 2 români: anume, cercul rural Sebeșul-săsesc prin Ioan Piso și cercul rural Orăștie prin Laurian Barciannu.

După verificare deputatul Dr. Arz a citit o declarație subscrisă de toți deputații sași, care este de următorul cuprins: „Subscriși deputați ai universității săsesci se simt obligati în conștiința lor, intrând în cercul de activitate statorit în Artic. de lege XII din 1876, să dea declarațiunea, că și ei împărtășesc convingerea cuprinsă în declarațiunea majorității universității săsesci dela 1877, deșuși în protocolul ședinței dela 15 Decembrie 1877 și susținută de atunci de majoritatea

tuturor universităților relativ la normele ordinii de lucrare a adunării generale și a oficiului central precum și la statul personal și retribuția funcționarilor, și că: 1. Nu pot recunoaște normele aceste, emise în mod unilateral decătră înaltul guvern, ca un act basat pe lege. 2. Protestează, ca din conlucrarea lor la agendele universității să se facă concluziunea, că normele respective s'at le-gale și cu valoare de drept. Sibiu, 10 Septemvrie 1889.“

După citirea și motivarea acestei declarațiuni deputatul Arz s'a rugat, ca ea să fie alăturată la protocolul ședinței, ceea-ce comitetul a promis fără altă observare.

La propunerea deputatului Gull s'a ales apoi o comisiune economică-financiară de 11 membri, una școlară de 7 membri, una de scontrare de 3 membri și una pentru acuirea de realități de 5 membri.

După aceea s'au citit intratele și s'au distribuit comisiunilor respective.

Provocând apoi presidentul comisiunile să se constituie și să-și facă cunoscute preșidenții lor, s'a încheiat ședința universității și s'a constituit adunarea generală a celor 7 județe, care a luat materialul de lucru în primire și 'l-a predat comisiunii respective.

Ședința următoare a universității va avea loc, după-cum ni-se spune, la 17 l. c., după până atunci materialul de pertractare va fi trecut prin deliberarea comisiunilor.

Inundările din Bucovina.

Cernăuți, în 7 Sept. 1889.

Primim următorul raport dela corespondentul nostru bucovinean:

Săptămâna trecută a fost mai toată Bucovina inundată. Începutul s'a făcut la orașul mărginaș cu Galiția, la Vijnița, care e situat în munți. În 29 August a. c. venise la guvernul țerii din Cernăuți dela căpitanul dela Vijnița, că riul Ceremușului crește mereu și că orașul e amenințat de a fi inundat de el. A doua zi dimineața veni o altă telegramă, care anunță, că ploaie necontenit și că undele Ceremușului au ajuns până la piața capitală a orașului și biserica gr.-or., și că drumurile, care duc la comunele Vijenca, Milie și Vășicouți, stau sub apă, nepermițând nici o comunicațiune pe dinsele, așa, că întreg teritoriul Vijniței cu comunele megieșe s'emia unei mări sumegioase, pe care erau aruncați arbori desrădăcinați, uneltele caselor, părțile de case țărănești cum și bucăți dela poduri. Altă telegramă nu mai sosi dela Vijnița, căci comunicațiunea telegrafică pare-că a fost ruptă de apă.

Asemenea la Sniatin, un oraș de pe marginea Galiției cătră Bucovina, strică în același timp riul Prut podul de fer al căii ferate, intrerupând comunicațiunea. Apele Prutului se revărsă cu o înverșunare neașteptată pe câmpiile comunei megieșe Nepolocouți, inundând chiar gara căii ferate. Comunicațiunea era în Nepolocouți imposibilă, căci întreaga comună era acoperită cu apă de un metru.

Locuitorii se refugiau pe acoperimintele caselor. Riul debordase la Nepolocouți în 31 August, dimineața la 4 oare. Fiind comunele megieșe situate pe șes, n'au fost nici ele cruțate de Prutul. Cu mare turbare debordă riul Prutul comunele sale mărginare Piedecouți, Bertometele, Dubăuți, Sipiței Lupeni, Lincești și părțile Cernăuților situate lângă Prut, cum și comuna megieșe Zucica,

încât, sculându-se Cernăuții dimineața în 31 August a. c. vedeau dela gara căii ferate un teren de apă, ce se întindea spre Nord. La Cernăuți și mai ales în suburbia Clocu-cica cum și două strade mărginare spre Prut au fost sub apă. Cel mai mare pericol a fost la Lincești, unde apa a ruinat 85 de case și unde preste 160 de persoane s'au scos din casele inundate de gendarmerie și de soldații regimentului de cavalerie Nr. 9. Lipsind cu deservire luntre, le făcură soldații din scânduri, spre a scăpa pe inundați. Comunicațiunea pe drumul de fer a fost intreruptă mai multe zile.

Tot în 31 August venise scirea telegrafică și dela satul Boian, că preste jumătate satul este în apă, cum și dela Hliboca, că riul Siret a inundat satul Panca (districtul Horojineților), a stricat podul de fer la Storojineți și Budeniți, și că riul Suceava a rupt podul dela Vicov-de-jos, stricând drumul împărătesc și inundând mai tot satul, că la Cerepconți riul Siret a stricat podul de fer al căii ferate și că comunicațiunea cu drumul de fer e imposibilă. Tot în această zi sosi și scirea dela Gura-Humorului, că și acolo a stricat apa podul și că comunicațiunea e intreruptă. Patru zile au fost în toată Bucovina orice comunicațiune cu calea ferată imposibilă, și comunicațiunea o întreținea numai cu căruțe postale.

Încă nu s'a pomenit în țeară așa de mare inundare. La a Prutului s'a constatat o înălțime a apei de 5.50 de metri.

Cestiuni școlare.

Raportul al XX-lea despre gimnasiul superior gr.-cat. românesc din Năsăud pe anul școlastic 1888—89.

(Urmare și fina.)

La pag. 140 aflăm descris „Decursul examenelor pentru clase în anul școlar 1888—94“. La acest loc aflăm rezoluțiunile înaltului minister ung. regiu de culte și instrucțiune prin care li-se concede școlarilor privațiști Constantin Palieviciu a depune examenul pentru clasa a VII, care 'l-a depus la 9 Februarie 1889 cu succes insuficient, — și lui Tit Pituc pentru clasa a IV-a și V-a, care 'l-a depus în 4 și 5 Maiu 1889 cu succes suficient.

Examenale publice s'au ținut în prezența M. O. D. Ioan Ciocan, director la adm. fond., ca delegatul patronatului, fiind de față și reverendisimul domn vicar Gregoriu Moisil și mai multi onorațorii ca oaspeți și anume, în zilele din 24 până în 28 Iunie a. c. și în conformitate cu regulamentul din toate obiectele de învățământ și cu toate clasele.

Examenul de muzică și de gimnastică s'au ținut în prezența unui public numeros de ambe sexe. Lucrările din desen au fost expuse în sala de desen în tot decursul examenelor.

Examenale verbale cu școlarii privațiști s'au ținut în 29 Iunie 1889, după-ce cele scripturistice au preces în 24—26 Iunie. Cu toate-că la acest loc nu se amintesc numele școlarilor privațiști, totuși după-cum am scos din informațiunile speciale, am aflat pe următorii școlari: Glücksmann Josef și Paliewicz Ioan, ambii din clasa a VII-a și Pavel Roșca din cl. VIII.

La pag. 141 se descrie „Decursul și rezultatul examenului de maturitate“. În decursul acestui an școlar examene de maturitate nu au avut loc la acest

gimnasiu. La finea anului școlar s'au înșinat la examenul de maturitate toți școlarii ordinari din clasa VIII-a în număr de 16 înși, afară de aceea doi școlari, care repășiseră în anul trecut, apoi unul, care în anul trecut a fost reprobabil dela examenul scripturistic pe un an, și altul pentru repararea examenului din un obiect.

Examenul a decurs în următoarea ordine: la 16, 17, 18, 20, 21 și 22 Maiu st. n. s'a ținut examenul scripturistic de maturitate în două despărțăminte.

Examenul verbal de maturitate s'a ținut la 21 și 22 Iunie st. n., sub preșidiul Ilustr. Sale domnului Dr. Erödi Béla, fiind exmis din partea ministrului de culte și instrucțiune Magnif. Sa domnul Dr. Abt Antal, profesor la universitatea din Cluj, fiind totodată preșenti: Mult On. domn Ioan Ciocan, director adm. fond., ca delegat al acesteia; directorul gimn., profesorii examinători și mai mulți onorațorii ca oaspeți.

Rezultatul examenului de maturitate este: 2 școlari maturi cu eminență; 3 școlari bine maturi; 11 maturi; 3 reprobați pe câte trei luni, și unul reprobabil pe un an.

Ca mijloace de învățământ posedă gimnasiul din Năsăud: a) cabinetul natural; b) cabinetul numismatic și archeologic; c) cabinetul pentru desen și caligrafie; d) cabinetul pentru muzică; e) cabinetul gimnastic; f) biblioteca Mariană; g) biblioteca societății școlarilor „Virtus romana rediviva“.

Starea colecțiunilor științifice și a bibliotecelor cu finea anului școlar 1888—9 este următoarea: Colecțiunea zoologică constă din 15 tabele de părete; 2945 animale sau părți de animale.

Colecțiunea botanică din 5 tabele și 1634 exemplare de plante. Colecțiunea mineralogică din 3 tabele și desene, și din 2325 minerale. Colecțiunea fizică din 3 tabele de părete și 105 aparate; ear' colecțiunea chimică din 7 chemicalii și 35 aparate.

Colecțiunea geografică: 19 mape și 2 globuri. Colecțiunea numismatică: 463 piese. Colecțiunea pentru desenul liber: 1238 formule; ear' pentru desenul constructiv: 226 formule, 59 modele și 100 instrumente.

Aparate pentru gimnastică 151 în liber.

Biblioteca profesorilor constă din 1417 exemplare în 2473 tomuri: opuri de specialitate; 69 exemplare în 243 tomuri: scrieri științifice-periodice și 524 exemplare în 931 opuri de conținut diferit.

Biblioteca junimii școlare constă din 59 cărți de studii și 752 cărți de lectură.

Societatea școlarilor „Virtus romana rediviva“ a stat sub conducerea m. o. d. prof. gymn. Dr. Const. Moisil, ținându-se 14 ședințe, în care s'au citit 17 elaborate orig., 5 traduceri și 16 critice, precum și o ședință literară publică la 27 Aprilie 1889. Afară de aceste încercări s'au pus la concurs din partea conferinței profesorelor deosebite tесе din grupa religiozității și a filosofiei; din istorie și geografie; științele naturale și matematice etc. Toate aceste tесе au fost premiate după cu-prinsul și valoarea lor.

În decursul anului școlar 1888—9 au fost stipendiați dela acest gimnasiu 5 școlari din diferite fundațiuni românești.

Starea sanitară a junimii a fost în decursul anului acestuia satisfăcătoare. Sub cură medicală au stat 112. Cu morburii mai ușoare au fost 102, ear' cu morburii grele 9. A repausat un singur școlar.

Gimnasiul năsăudean are mai multe fundațiuni și deposite. La acest loc vom enumera fiecare fundațiune îndeosebi, arătându-le starea actuală cu finea anului școlastic.

1. Fondul școlarilor morboși cu finea anului școlar 3467 fl. 85 cr.
2. Fondul pentru recușite la școala de desen și pentru hârtie de note la muzică 2285 fl. 52.
3. Fondul pentru biblioteca societății „Virtus Romana rediviva“ 1872 fl. 97 cr.
4. Fundațiunea Petru Puiu 211 fl. 83 cr.
5. Fondul pentru ajutorarea școlarilor sârmani 817 fl. 8 cr.
6. Depozitul T. Dumbrava 62 fl. 25 cr.
7. Depozitul pentru facerea unui steag.

Acest depozit atîngînd scopol seu prin facerea acestui steag cu suma de 285 fl. 47 cr. această fundațiune s'a sistat.

Aceasta este pe scurt starea fiecărui fond cu finea anului școlastic.

Observatorul meteorologic întemeiat la anul 1883 prelîngă cabinetul natural, a stat sub conducerea custodelui cabinetului natural al dlui Dr. A. P. Alexi. Toate observațiunile s'au înaintat regulat în fiecare lună la observatorul central din Budapesta.

Direcțiunea gimnasială aduce mulțumita sa patronatului fondurilor și susținătorilor gimnasiului pentru jertfele aduse cu susținerea gimnasiului, precum și tuturor acelorora, care au binevoit a face ceva daruri în anul 1888 până 1889 pentru gimnasiu.

La finea raportului se publică anunțul cu condițiunile de primire în gimnasiu pentru începutul anului școlar 1889—90.

Didactru nu se plătesce la acest gimnasiu.

CRONICĂ.

Numire. Ministrul reg. ung. de culte a numit de profesor dirigent la școala r. u. de fete din Sighișoara pe Alexandru Vajna.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Sigismund Grünfeld în „Mészely“; Samuil Schönfeld în „Székely“ și Iacob Grünfeld în „Geröfy“.

Exposiție de băieți. Paimăne va avea loc în sala casei comitatului din Sibiu deschiderea expoziției de băieți, arangiată de reuniunea igienică a orașului Sibiu.

Dela universitatea din Cluj. În 7 l. c. a avut loc sîrbătorea deschiderii universității din Cluj. După împlinirea formalităților obicnuite, rectorul Klug a ținut o cuvîntare, în care el a arătat pe baza datelor statistice, că Ungaria are lipsă cel puțin de 3 sau 4 universități, în proporție cu numărul locuitorilor. În Anglia tot câte pentru 1,095.317 locuitori se poate calcula o universitate, de asemenea în Italia și Franța. În Germania tot la 2,250.450 locuitori cade o universitate, în Austria tot la 3,333.333 locuitori, dar în Ungaria abia la 7,750.000 locuitori avem o universitate. De aci se naște îmbulzeala la universitățile din Ungaria, ascultătorii nu pot studia cum se cuvine.

Bubatul în Cluj. Cetim în „Koložvár“, că în Cluj s'a ivit un cas de bubat cu sfîrșit letal. Procurorul reg. a dispus oculariunea tuturor arestanților. Există temeri, că boala va deveni epidemică.

Seire gazetară. Redactorul diarlui „Erdélyi Híradó“, Iosif Korbuly, condamnat pentru delict de presă la 6 luni închisoare, a fost agreat decătră Maiestatea Sa, după-ce a petrecut dela 1 Iunie până la 9 Septemvrie în închisoarea tribunalului din Cluj. Dl Korbuly a luat deja în primire conducerea și responsabilitatea foii sale.

Strămătarea ministerului reg. ung. de culte din fortăreața Budei în palatul căilor terate de Vest (Hold-utca) s'a făcut ieri. Mai dîntîu s'a strămutat secțiunea de comtuar, în urmă o parte a arhivului ministerial. Actele, dela 1867 încoace, toate vor trece în arhivul din noul loc, dar actele mai vechi vor trece în arhivul țerii.

Circulațiunea străinilor în Budapesta. În luna lui August a. c. a logiat la diferitele hotele din capitală 14.103 străini. Dintre acestia au fost: 9852 Maghiari, 2210 Austriaci, 660 Români, 166 Sîrbi, 109 Americani, 130 Francezi, 150 Englezi, 60 Bulgari, 59 Turci, 69 Bosnieci, 58 Ruși, 41 Elvețieni, 34 Italieni, 77 din Asia (între care e Șahul cu suita). Cealalți străini au fost din Svedia, Norvegia, Spania, și 1 călător din Africa.

Dureri soviniștice. Cetim în Nr. 71 a. c. al organului oficios al ministrului de culte ungurese, următoarea exclamațiune de durere: „În adunarea ev. augustiniană a cerului de dincoace de Dunăre, ajungînd panslaviștii în majoritate, s'au primit o sumă de propuneri nepatriotice. Concluzul conventului general, în înțelesul căruia matriculele aveau să fie conduse în limba maghiară, a fost respins din partea acestei adunări. S'a decis înființarea cu ridicata de școale slovace, între ele și două preparandii, în Monor și Šemnit.“ Precum se vede li-a succes, pentru căva timp, Maghiarilor, la falsifică opiniunea publică și curentul popular slovac, prin majorități artificiale și tiranizatoare, adevărul însă tot iese la lumină. Sîrmani soviniști, câte desamăgiri vî vor mai fi așteptînd! Dacă înșiși Slovaci fug de voi, ca de mama pădurii, apoi noi Români, plămădiți din un pămînt cu totul altul!

Manifestațiuni pentru Franța. După-cum se scrie din Cetinje „Correspondenței Balcanice“, în capitala Montenegrului s'a făcut o manifestație populară în favoarea Franței: 18 elevi ai colegiului dromanicilor, sub conducerea directorului lor, Barral, veniți la Cetinje ca turiști, au fost primiți de locuitorii, în strîngere de „Trăească Franța“, repetate de mii de ori. Aceeasi corresponsență publică circulara adresată de comitetul central al partidului radical, cătră președinți tuturor comitetelor locale, prin care spune, că guvernul este animat de intențiunile cele mai pacifice, că nu se gîndește nici-decum a turbura pacea, și nimic absolut nu dă să se înțeleagă, că pacea ar fi cît de puțin amenințată.

Primirea Reginei Natalia în Sîrbia. Se scrie din Belgrad: În urma vestirii oficiale despre visita reginei Natalia la 2 Septemvrie, o mare mișcare domnesce în lumea femească de aci; înalta societate femească din Belgrad vrea să salute pe Natalia la sosire. În acest scop, s'a constituit un comitet de doamne, în capul căruia se găsesc d-nele Bucevici, Ivanovici și Danici, prietene cunoscute ale reginei, și altele, ale căror bărbați aparțin tuturor partidelor. Vor pleca întrun întîmpinarea reginei în străinătate, d-nele Ivanovici, Danici și Milovuc. Se crede, că sosirea reginei va provoca diferențe între regență și guvern și va îngreuna situația politică.

Ialusie muscălească. Se telegrafează lui „Pester Lloyd“ din Vargovia, că acolo au sosit raporturi telegrafice despre primirea

tremura de-i clănțăniau dinții în gură și ardea preste tot trupul ca jăratecul. Ea-l acoperia cu tot ce putea ținîndu-l tot mai lipit de sinu-i. Într'un tîrziu cu un glas înghețat, cu un glas sfîș, Ghiță murmură: Mamă, sînt flămînd, mamă 'mi-e frig... mamă mă doare... și apoi adormi.

Ei 'i-se sfîșia peptul și se uita la cer...

Lae în casă era sdrobot, gîndurile îl frământau și sufletul îl muncia fără cruțare. Căci fără de mustrare a amărit și înveninat el vîcea lui și a nevastii sale și fără de mustrare a făcut și 'și-a lăsat de multe-ori copilul se suferă foame și se degere. Se vedea ticăloșit, ticălos ca nimenea altul și par'că se bucura cum chinurile gîndurilor îl mistue și ar fi dorit ca și mai fără de milă să-l munească și să-i curme vieața.

Lung timp nu se mișcă din loc, se lăsa în voia gîndurilor, apoi ca deșteptat din somn își puse mîna pe frunte, se uita la icona maicii Domnului, ca-și-cum ar lua-o de mîrturie și dișe cu glasul omului mulțumit cu gîndurile ce vrea să le isprăvească:

— „Da! Așa scap, așa am se fac și Dumneșeu să-mi ajute“. Și ușurat, ușurat de o povară grea eși afară; vîdău pe Ana cu Ghiță în brațe și 'i-se strînse inima.

„Tu Ano! De ce sești tu afară, de ce nu vii în casă?“ — Ear' Ana cu ochii ei mari și negri, secați de plîns, se uita la el și întră în casă. Era în căutătura ei atîta dragoste,

atîta dureroasă, dar' dulce mustrare, încât Lae își plecă capul.

Pe Ghiță îl culcară acoperindu-l cu tot ce avură. „Mă Lae, mie 'mi-se pare, că Ghiță s'a bolnăvit.“ — Lae, mușcat la suflet, sgu-duit în toată firea o mîngăia și îi dișea se nu-și facă gînduri deșerte. Dar' vorbele Anei, temerea ei îl sdrobotă și îl făcură să învlească și mai bine pe Ghiță. Apoi ca să scape de gînduri spuse Anei ce are să facă de aci înainte, că nu o să mai bea rachie, nici nu o să mai joace cărți; și că are să munească din toate puterile, ca din agoneisala lui să se hrănească, să se îmbrace, și de pot să mai și strîngă bani albi pentru zile negre. „Ear' pe Ghiță, pe Ghiță“, dișea el, „am să-l dau la școală și măcar să mor lucrînd, dar' tot îl țin, și-l fac domn, să nu mai chinuească și el ca noi.“

Și cum vorbea astfel, Ana tot mai tare se lipia de el, ear' Lae se simția mai ușurat și fericit ca nici-odată în vieța lui. . . Somnul nu se lipia de ochii lor și par'că le era frică să adoarmă și să nu mai vadă lumea ce 'și o croiau și viitorul frumos, plămuit din atîtea suferințe.

Înspre dîori Ghiță începă să plîngă. Amîndoi săriră să vadă ce îi este. Copilul abia le pută spune, că îl doare în grumazi și că îl arde rău în piept. Își frîngeau mîinile și nu sciau ce să facă. „Îl strîngeau, îl sărutau, îi dădeau să bea apă, ear' Ana îl frecă pe la grumazi cu sîu, îi descântă, dar' toate în zadar, lui Ghiță îi era tot mai rău. „Mă Lae,

să te duci după doctor“, dișe Ana plîngînd de credea că sare și cămașa de pe ea. Lae nu-și putea lua ochii dela copil, nu-i venia să plece, și par'că nu-l lăsa inima să se ducă.

„Pentru D-deu, dar' du-te odată, nu vezi cum schimbă fețe și cum arde, — ori vrei să moară?“

Lae plecă, dar' pășia greu ca-și-cum 'i-ar fi fost picioarele de plumb, ca-și-cum cineva îl trăgea înapoi. Era prea de dimineață și prea frig; doi doctori îi spuseră să mai aștepte. Abia cînd se lumină de ziua veni unul cu el. Cînd a fost aproape de casă auzi ră plînsese și bocete. Lae își grăbi pasul, doctorul îl urmă. Ușa dela casă era deschisă. Ana sta plecată spre pat și se plîngea, și plîngea, bătîndu-se cu pumnii în piept. O vecină o mîngăia plîngînd.

„Prea tîrziu“, dișe doctorul, și vîdînd pe Ghiță că se clătina mai adause: „Nu-ți perde nădejdea, fii tare!“

„Rachia, bătaia lui D-deu!“ — Murmură Lae scărîșnînd din dinți și cu mîinile înflecșate se apropia de patul unde zăcea Ghiță alb ca varul, slăbit, cu ochii infundați, cu buzele strînse și încrețite și cu mîinile împreunate pe piept, ținînd o cruculiță de ceară. . . Era atît de frumos și atît de dragălaș. Lae perdut se uita la el, și cu cît îl privia mai mult, cu atît 'i-se părea, că aude mai bine, mai deslușit cuvintele:

„Tată, de ce plînge mama?“

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

Nr. 1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani. Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 8. Colăcărul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani. Nr. 9. Filica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani. Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani. Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 16. Din bătran. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 21. Prietinul meu Vântură-Țeară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani. Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani. Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani. Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 29. Sgârcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani. Nr. 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 31. Nuscul împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 32. Dina împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 38. Dina mărăgălelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. Nr. 42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani. Nr. 43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani. Nr. 44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani. Nr. 45. Roma invinsă. Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

0 sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

DICTIONAR

român-german și german-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroh gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germană. (704 pagini.)
Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germană-română. (1152 pagini.)
Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depositar general
pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.
NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pașaporturi 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
4. Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale)	60 cr.
8. Filera de immanuare 1 conț (à 25 coale)	44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale)	44 cr.
10. Protocol pentru pașapoarte de vite 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută	80 cr.
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale)	40 cr.

Antistiile comunale sunt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 88.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu					
	Tren expres	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren expres	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Tren mixt						
Viena	3.40	8.—			București	7.35		4.40		Viena		11.—	3.40	Teiuș	11.24	3.—	1.42			Copsa mică			2.05	4.35	
Budapesta	9.20	2.—	3.10	6.10	Predeal	12.50		9.12		Budapesta	7.40	9.30		Alba-Iulia	11.59	3.34				Șeica mare			2.35	5.05	
Szolnok	11.18	4.05	7.22	9.28	Timiș	1.19		9.41		Szolnok	10.42	12.38		Vințul de jos	12.30	4.10				Loamneș			3.22	5.46	
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	11.38	Brașov	1.55		10.17		Arad	3.53	5.36		Șibot	1.01	4.43				Ocna			3.41	6.17	
Oradea-mare	2.22	7.01	8.46	1.51	{	2.15	4.54	7.07	{	2.17	4.29	6.06	{	Orăștia	1.32	5.13	{	1.42		Sibiu—Copsa mică					
		7.11	9.18	2.11		5.37	7.44	6.18			5.47														
Várad-Velenceze			9.27	2.19	Feldioara	2.47	6.15	8.09		Glogovaț	2.37	4.41	6.18	Simeria (Piski)	2.03	5.47				Sibiu			9.10	9.50	
Fugyi-Vásárhely			9.44	2.32	Apatia		6.43	8.29		Győrök	3.37	5.05	6.43	Branicea	2.52	6.27				Ocna			9.37	10.14	
Mező-Telep					Agostonfalva		6.43	8.29		Pauliș	4.05	5.17	6.55	Ilia	3.55	7.20				Loamneș			10.05	10.40	
Rév	3.—	7.41	10.21	2.55	Homorod	3.56	7.31	9.07		Radna-Lipova	4.27	5.38	7.14	Gurasada	4.01	7.32				Șeica mare			10.40	11.10	
Bratec	3.31	8.16	11.38	3.38	Hașfalău		9.09	10.34		Conop		6.05	7.46	Zam	4.44	8.03				Copsa mică			11.09	11.85	
Bucia			12.16	4.01	Sighișoara	5.28	9.33	10.20		Bézaava		6.23	7.57	Soborșin	5.31	8.38									
Ciucia	4.24	9.05	1.57	4.49	Elisabetopol	5.57	10.02	11.09		Zam		7.55	9.11	Bézaava	6.27	9.27									
Huiedin	4.52	9.35	3.11	5.31	Mediaș	6.19	11.04	11.35		Gurasada		8.26	9.39	Conop	6.47	9.46									
Stana			3.40	5.40	Copsa mică		11.24	11.19		Ilia		8.47	9.55	Radna-Lipova	7.28	10.20	5.35								
Aghiriș			4.15	6.12	Micăsasa		11.39	12.15		Branicea		9.11	10.18	Pauliș	7.43	10.34	6.01								
Ghirbău			4.36	6.24	Blaj	7.09	12.30	12.43		Deva		9.42	10.37	Győrök	7.59	10.50	6.44								
Nădășel	5.49	10.35	4.58	6.38	Crăciunel		12.45	12.55		Simeria (Piski)		9.59	10.53	Glogovaț	8.28	11.16	7.25								
Cluj	{	6.02	10.35	5.26	{	7.42	1.18	1.07	{	11.—	11.39	{	Arad	8.42	11.30	7.44	{								
		6.14	11.02	7.15		2.11	11.29	12.01																	9.20
Apahida			11.23	7.48	Vințul de jos	8.05	2.18	2.11		Vințul de jos		12.02	12.29	Szolnok	9.20	12.05									
Ghiriș	7.28	12.44	9.13	7.48	Uioara		2.48	2.33		Alba-Iulia	8.55	12.19	12.45	Budapesta	6.—	8.15									
Cucerdea	7.52	1.27	10.04	7.48	Cucerdea	8.32	3.14	2.46		Teiuș	9.54	1.06	1.24	Viena	1.40	6.05									
Uioara		1.34	10.12	9.13	Ghiriș	9.—	4.01	3.27		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)											
Vințul de jos		1.42	10.19	9.13	Apahida		5.28	4.47		Simeria		6.47	11.54	Petroșeni	9.36	4.26									
Aiud	8.21	2.07	10.45	9.13	{	10.21	5.56	5.08	{	Streiu	7.40	12.37	{	Banița	10.17	5.12	{								
Teiuș	8.38	2.26	12.11	10.41		6.45	5.32	8.36																	8.51
Crăciunel		3.11	12.29	9.13	Nădășel		7.06	8.36		Hateg		8.51	1.28	Crivadia	10.58	5.55									
Blaj	9.18	3.24	1.10	9.13	Ghirbău		7.22	9.02		Pui		10.02	2.23	Pui	11.42	6.41									
Micăsasa		3.54	1.30	9.13	Aghiriș		7.37	9.32		Crivadia		11.02	3.11	Hateg	12.28	7.26									
Copsa mică		4.09	1.30	9.13	Stana		8.03	10.11		Banița		11.50	3.58	Streiu	1.12	8.14									
Mediaș	10.08	4.39	2.14	9.13	Huiedin	11.54	8.24	6.43	10.11	Petroșeni	12.30	4.25		Simeria	1.51	8.50									
Elisabetopol	10.32	5.11	2.54	9.13	Ciucia	12.24	9.04	7.12	12.16	Arad—Timișoară				Timișoară—Arad											
Sighișoara	11.07	5.45	3.35	9.13	Bucia		9.20	12.50		Arad	6.12	4.12		Timișoară	6.25	1.15									
Hașfalău		6.12	4.07	9.13	Bratec		9.37	1.19		Aradul nou		6.36	4.38	Mercizfalva	7.19	2.04									
Homorod	12.31	7.32	5.44	9.13	Rév	1.03	9.55	7.51	2.—	Németh-Ságh		7.01	5.01	Orcizfalva	7.46	2.26									
Agostonfalva		8.17	6.39	9.13	Mező-Telep	1.20	10.20	8.17	3.04	Vinga		7.30	5.29	Vinga	8.15	2.56									
Apatia	1.20	8.37	7.13	9.13	Fugyi Vászárhely		10.47	3.36		Orcizfalva		7.55	5.47	Németh-Ságh	8.36	3.13									
Feldioara	1.40	9.06	7.45	9.13	Várad-Velenceze		10.57	3.52		Mercizfalva		8.13	6.04	Aradul nou	9.11	3.51									
Brașov	2.34	9.45	8.32	9.13	Oradea-mare	1.54	11.04	8.42	4.03	Timișoară		9.04	6.50	Arad	9.27	4.05									
Timiș	3.17			5.32	{	3.30	1.19	10.08	7.30	Ghiriș—Turda				Turda—Ghiriș											
Predeal	3.49			6.15		Szolnok	5.—	3.31	11.51	11.51	Ghiriș		9.33	4.19	Turda	8.29	3.19								
București	9.30			6.47	Budapesta	7.15	6.30	1.55	9.55	Turda		9.54	4.40	Ghiriș	8.50	3.40									
				11.50	Viena	1.40	1.40	7.15		Sighișoară—Odorheiu				Odorheiu—Sighișoară											
Murăș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murăș-Ludoș					Sighișoară—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoară					Uniedoară—Simeria (Piski)					
Murăș-Ludoș				4.30	Bistrița				3.—	Sighișoară			6.05	Odorheiu		6.—				Uniedoara			9.30	9.50	
Tagu-Budatelic				7.27	Tagu-Budatelic				6.49	Odorheiu			9.12	Sighișoară		8.56				Cerna			9.56	9.56	
Bistrița				11.—	Murăș-Ludoș				9.35											Simeria (Piski)			10.10	10.10	

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă carele de noapte.